

de paa Den værende eller kommende Fuglekøjer. Jeg skal dertil bemærke, at der ikke er Tale om at slaa Cirkler omkring Kysten; det, hvorefter det drejer sig, er i Virkeligheden Farvandet Øst for Fjans. Jeg har sat i sin Almindelighed „Søterritoriet ud for Fjans“, men det har ingen Betydning, for saa vidt det skulde give Strækningen Best for Kysten Fredning. Ud imod det aabne Hav finder den Slags Sagt ikke Sted; det er kun Øst for Kysten, i Farvandet mellem Den og Fastlandet, at Fredningen skal finde Sted i en vis Afstand fra Fuglekøjerne, det er altsaa temmelig nøjagtigt; Fuglekøjerne ligge fra Nord til Syd, og naar man altsaa gaar en halv Mil ud, kan det ikke naa længere end til en Linie som er trukken parallel med Kysten i den Afstand. Paa Den er Fredningen sikret ved Tilfagn fra Godsejere og Beboere. Jeg tror herved at have besvaret de Indvendinger, der ere fremkomne mod Lovforslaget. Jeg skal tillade mig at konferere med det ærede Medlem og muligvis med andre Medlemmer, om vi kunne rette Lovforslaget saaledes, at det kan blive bedre og korrekttere affattet. Naarlig vilde jeg foreslaa, at der blev tilføjet den Bestemmelse, at Loven kun skulde gælde, til en ny Sagtlov blev vedtagen. Jeg haaber, at den højtærede Indenrigsminister kan give sin Assistanse dertil; jeg ved ganske vist, at man naturligvis ikke i Indenrigsministeriet kan have tilstrækkelig Kundskab om disse Forhold — jeg ved for Resten ikke, om man har det, men det er ikke aldeles rimeligt, at man har en saadan Kundskab — men jeg tror, at den højtærede Indenrigsminister vil indrømme, at man uden større Risiko kan gaa med til at føre en saadan Lov igennem.

Indenrigsministeren (Singerlev):

Der er flere Gange fra Fjans kommet Andragender om Fredning for Fuglekøjerne, første Gang i 1886. Da anholdt Ejerne af Fuglekøjerne ved Sønderho om en Fredning, dog kun i $\frac{1}{4}$ Miles Afstand fra Land. Den ærede Forslagsstiller siger en halv Mil, og det har sin Betydning, thi det ærede Medlem vil jo vide, at mellem Fastlandet og Fjans er der paa visse Steder ikke en halv Mil; man vil altsaa komme til at frede helt over paa den anden Kyst, og det kan vel næppe være Meningen. Jeg tager altsaa alt Forbehold med Hensyn til Afstandsbestemmelsen. I øvrigt kan det meget godt være, at det er rigtigt at gaa til Fredningsbestemmelser omkring Fjans. Jeg siger det med alt Forbehold, thi det er naturligvis umuligt at have underkastet dette Spørgsmaal en nøjere Underjøgelse. Der fore-

ligger et begrundet Andragende i Aar derom, men det har jeg ikke mere i Hænde, thi det ligger i det Udvalg i Landstinget, der behandler Sagtloven. Jeg kan godt sympatisere med de Fangstbestræbelser, der ske paa Fjans af disse Fugle, som i enkelte Henseender nyttige. At det just altid er en saa god Behandling, disse Dyr nyde gennem Fuglekøjerne, tror jeg ikke, man kan sige, naar man vil se det fra dette Synspunkt. Men paa den anden Side tror jeg ikke, at der udøves mere Grusomhed, end det er nødvendigt og i øvrigt forsvareligt i Forhold til Djemedet. Det er ikke min Mening, at sige andet. Det, der kræves her, er Beskyttelse ikke blot for de Fuglekøjer, der foreligge, men ogsaa for dem, der maatte blive oprettede. Det er altsaa en ret vidt gaaende Bestemmelse. Som sagt tager jeg alt Forbehold over for Bestemmelsen. Jeg skal gerne undersøge Sagen nærmere, for saa vidt jeg bliver i Stand dertil; men jeg vilde ganske vist have sat Pris paa, om det var kommet tidligere i Samlingen, thi det er ikke saa faa Opgaver, man har at løse i dette Øjeblik, og det er ikke saa let at tage mere paa sig. Men naturligvis har jeg ikke noget imod, at Lovforslaget fremmes, og for saa vidt jeg bliver i Stand dertil, skal jeg gerne give mit Bidrag til Sagens Behandling. Naar det ærede Medlem, der dog har været saa venlig at give Motiver til Lovforslaget — noget, jeg paastønner, thi saa faar man dog en lille Smule at vide i Forvejen — mener, at man paa Grund af den tiltagende Konflukt til Fjans og Badestederne, maa besyrgte, at Fangsten fuldstændig bliver ødelagt, saafremt Lovgivningen ikke strider ind, skal jeg dertil bemærke, at for Badstedernes Vedkommende er der nærmest Tale om Sommeren (Bluhme: Jo, Efteraaret ogsaa!). Ja, men den Tid, Fuglekøjerne egentlig komme til Anvendelse, er vist længere hen paa Aaret, i Vintertiden, paa den Tid, Fuglene begynde at lide Nød, da de komme i Masse Nord fra og søge Tilflugt paa Den, og man saa ved Løkkeduer faar dem ind i disse Fuglekøjer.

Den ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Aalagres (Wingel) var jo inde paa forskellige Betragtninger over Fugleverdenen, som han sympatiserede med og gerne vilde se fredet, og det ærede Medlem vilde nok ønske, at Fjans blev et Fristed for al Fuglejagt, maaske for al Sagt, udøvet af Mennesker. Jeg tror, det vilde se underligt ud, hvis Dyrene fik Lov til at støtte sig selv paa den Maade, og jeg er bange for, at man ikke vilde saa stor Glæde af dette Forsøg,